

En un país de faula

written by Pere Grau i Rovira | 3 de juliol de 2021

Una vegada en un país de faula

hi havia un rei molt mal aconsellat.

En lloc de sospesar cada paraula

sovint clavava més d'un disbarat.

Que els seus ministres fossin cecs de mena

i fessin els problemes molt més greus,

que al poble s'hi gressin tots d'esquena

amb l'arrogància de pretesos déus

no l'enutjava pas a aquell monarca

perquè també pensava com molts d'ells.

A aquesta colla de cretins de marca

hi havia molta llana a molts clatells.

Que hi hagués jutges que prevaricaven,

que als lladres els tractaven molt clements,

i bona gent honrada engarjolaven, al rei no li immutava poc ni gens.

Allà on més calia apagar-lo

havia atiat molt més el foc.

Per què havia hagut, doncs, d'estranyar-lo

que el poble no el volgués ni molt ni poc?

Amb tanta corrupció al parentiu

acumulant calés sense vergonya,

tampoc per a ell hi havia cap lleixiu

que el netegés de tota aquella ronya.

I així un dia a aquell país de faula

al rei, que es creia ser un incomprès,

li van posar els auguris damunt la taula

un avernya que no li va fer el pes.

Van dir-li que d'aquella dinastia

ell en seria l'exemplar darrer

i, trigués poc o molt, s'enfonsaria

la farsa d'aquell règim bananer.

(No malpenseu. És clar que aquest desvari

sols passa en un país imaginari...)